

Michael Scott

5. kniha

ZRADCA

Tajomstvá

NESMRTEĽNÉHO

NICHOLASA FLATTELA

COO
BOO

Tajomstvá nesmrteľného Nicholasa Flamela 5 Zradca

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.cooboo.sk
www.albatrosmedia.sk

Michael Scott

**Tajomstvá nesmrteľného
Nicholasa Flamela 5: Zradca – e-kniha**
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

5. kniha

ZRADCA

Tajomstvá
NESMRTEĽNÉHO
NICHOLASA FLAMELA

Michael Scott

COO
BOO

Michael Scott: The Warlock: The Secrets of The Immortal Nicholas Flamel

Text copyright © 2011 by Michael Scott

Jacket art copyright © 2011 by Michael Wagner

All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form.

This edition published by arrangement with Random House Children's Books,
a division of Penguin Random House LLC.

Translation © Jana Cvoligová Kyselová, 2024

Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2024

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-3951-1

ISBN e-knihy 978-80-566-3946-7 (I. zverejnenie, 2024) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-566-3947-4 (I. zverejnenie, 2024) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-566-3945-0 (I. zverejnenie, 2024) (ePDF)

KNIHY SÉRIE
TAJOMSTVÁ NESMRTEĽNÉHO
NICHOLASA FLAMELA:

Alchymista (1. kniha)

Mág (2. kniha)

Čarodějnice (3. kniha)

Nekromant (4. kniha)

Zradca (5. kniha)

Toto je pre Annu,
sapientia et eloquentia.

Nicholas Flamel zomiera.

Nadišla chvíľa, ktorej som sa tak dlho bála — noc, keď sa možno napokon predsa len stanem vdovou.

Môj úbohý statočný Nicholas. Aj keď je starý, slabý a načisto vyčerpaný, sedel s Prometeom a so mnou za stolom a vlieval posledné zvyšky svojich síl do krištáľovej lebky, aby sme mohli sledovať Josha do srdca San Francisca, hlboko do brlohu doktora Johna Deebo.

Zdesene sme sa dívali, ako Dee mení chlapca na nekromanta — vyvolávača mŕtvych — a vyzýva ho, aby privolal Coatlicue, obludnú Archónku známú ako Matka bobov. Pokúsili sme sa Josha varovať, no Dee bol príliš mocný a chlapca od nás odrezal. Keď potom na miesto prišli Aífa, Níten a Sophie, Josh sa postavil na stranu Deebo a jeho smrtiacej spoločníčky Virginie Darovej. Neviem si pomôcť a musím uvažovať, či sa tak rozbodol dobrovoľne.

Pohlád na to, ako Josh — naša posledná nádej a jediná šanca poraziť Temných Starších a ochrániť svet — odchádza s nepriateľom, môjho manžela rozrušil natoľko, že upadol do bezvedomia. Odvtedy sa neprebudil a ja už nemám dosť síl, aby som ho prebrala. Tú trochu, ktorá mi ešte zostala, si musím šetriť na to, čo príde.

Jedného po druhom sme stratili všetkých, ktorí by mohli bojovať po našom boku. Aífa je preč, uväznená v Ríši tieňov, kde bude navždy bojovať s Archónkou Coatlicue. Scathach a Jana sa preniesli do dávnej minulosti, Saint-Germain sa neozýva a napokon sme stratili kontakt aj s Palamedom a so Shakespearom. Ešte aj Prometheus je po použití lebky taký zoslabnutý,

že nedokáže udržať pokope svoju Ríšu tieňov a ona sa okolo nebo začína rozpadat'.

Zostáva nám len Sophie a tá je veľmi rozrušená zo zrady svojho brata. Motá sa niekde v San Franciscu — neviem síce kde, ale aspoň má so sebou Nitenu, takže ju má kto ochrániť. Musím ju nájsť, lebo jej tobo potrebujem veľa porozprávať.

Všetko teda nakoniec závisí odo mňa. Odjakživa som vedela, že to tak bude.

Pred viac než šesťstoosemdesiatimi rokmi, keď som bola malé dieťa, ma moja stará matka predstavila mužovi v kapucni s hákom namiesto ľavej ruky. Prezradil mi moju budúcnosť aj budúcnosť celého sveta. A potom som mu musela odprisahať, že budem mlčať. Na tento deň čakám celý svoj život.

Keď sme sa už dostali takmer na koniec, presne viem, čo mám robiť.

Z Denníka Nicholasa Flamela, alchymistu

V stredu 6. júna zapísala

čarodejnica Perenelle Flamelová

v Ríši tieňov Staršieho Prometea,

ktorá leží neďaleko San Francisca, jej adoptívneho mesta

STREDA

6. júna

Prvá kapitola

*A*ko prví sa zjavili Anubisovi bojovníci – vysokí vojaci s hlavou šakala, jednoliatymi červenými očami a so šabľovitými tesákmi – odetí vo vyleštenom brnení z čierneho skla. Vyvalili sa z dymiaceho ústia jaskyne a rozptýlili sa po Xibalbe. Niektorí zaujali miesta pred deviatimi bránami, ktoré viedli do rozľahlého priestoru, iní zasa prechádzali primitívnou Ríšou tieňov, aby sa uistili, že je prázdna. Ako zvyčajne sa pohybovali úplne nečujne – mlčali až do poslednej chvíle tesne predtým, ako vyrazili do bitky, keď sa z nich vydral hrozivý rev.

Dvojica prišla až vtedy, keď boli Anubisovi bojovníci presvedčení, že Xibalba je pustá.

Rovnako ako šakali mali na sebe brnenie zo skla a z keramiky, ibaže nebolo praktické, ale skôr ozdobné a bolo vyhotovené v štýle, aký svet nevidel od čias egyptskej Starej ríše.

Dvojica pár minút predtým opustila takmer dokonalú napodobeninu Danu Talis a precestovala cez tucet prepojených Ríš

tieňov. Niektoré sa mimoriadne ponášali na Zem, iné boli úplne odlišné. Dvojica bola síce od prírody veľmi zvedavá a záplava svetov, ktorým vládla, ju zaujímala, no tentoraz sa nezdržovala. Preletela cez zložitú sieť silobrán a tie ju zaviedli na miesto známe ako Križovatka.

Ostávalo veľmi málo času.

Do Xibalby ústilo deväť brán a všetky boli sotva viac než len nahrubo vytesanými dierami v čiernej skalnej stene. Dvojica kľučkovala po šírke Ríše tieňov pomedzi jamy plné bublajúcej lávy, ktoré jej do cesty vyplúvali lepkavé prúdy roztaveného kameňa, až sa napokon dostala od deviatej brány k tretej. Nazývala sa Brána slz. K tejto jaskyni sa odmietali priblížiť dokonca aj Anubisovi bojovníci. Chválili sa vrodenu nebojácnosťou, ale dávne spomienky zakorenené hlboko v ich DNA ich varovali, že na tomto mieste bola ich rasa po úteku z ľudského sveta skoro vyhladená.

Keď sa dvojica priblížila k okrúhlemu ústiu jaskyne, jednoduché hranaté symboly vysekané nad otvorom začali žiariť tlmeným bielym svetlom. Odrážalo sa od ich zrkadlového brnenia, zalievalo vnútro jaskyne a dvojicu nafarbilo na kontrastnú čiernu a bielu. V tej chvíli boli obaja na krátky okamih prekrásni.

Potom bez jediného obzretia vstúpili do tmavej brány...

... a o necelú sekundu sa na kruhovom kameni pred parížskou katedrálou Notre-Dame známom ako bod nula sčista-jasna zjavila dvojica oblečená v rovnakých bielych džínsoch a tričkách. Muž vzal ženu za ruku a spoločne vykročili rezkým tempom, prepletajúc sa pomedzi kamenné trosky a rozbité sochy, ktoré

sa ešte stále povaľovali na námestí, kde Sophie a Josh Newmannovci pomocou mágie živlov porazili oživené kamenné chrliče z katedrály.

A keďže to bol Paríž, za dvojicou v slnečných okuliaroch uprostred noci sa nikto ani len neobzrel.

Druhá kapitola

V budove zúrili plamene. Naokolo zavýjali a vrieskali desiatky alarmov a vzduch naplnil zadúšajúci čierny dym nasýtený zápachom horiacej gummy a roztopeného plastu.

„Von, rýchlo!“ Doktor John Dee pomocou krátkeho meča v pravej ruke roztal ťažké dvere z ocele a dreva, akoby boli z papiera. „Dole schodmi,“ prikázal.

Virginia Darová sa bez váhania vrhla do otvoru a v dlhých tmavých vlasoch jej syčali iskry.

„Pôjdeš za mnou,“ nariadil Dee Joshovi a preliezol cez rozsekané dvere. Doktorovi z pokožky viditeľne stúpali prúžky žltej aury, a keď sa Josh Newman rozbehol tesne za ním, do tváre ho zasiahol jej zápach skazených vajec.

Joshovi sa dvíhal žalúdok a na vine nebol len odporný sírový oblak prúdiaci z Deeho tela. Chlapcovi búšilo v hlave a pred očami mu pulzovali farebné bodky. Bol omámený a po stretnutí s prekrásnou Archónkou Coatlicue sa stále triasol. Mozgové

závity mu pracovali na plné obrátky, ale aj tak nevedel pochopiť, čo sa za posledných pár minút vlastne stalo. Mal len veľmi nejasnú predstavu, ako sa na toto miesto dostal. Pamätal si, že šoféroval auto po vidieckych cestách... po diaľnici... až nakoniec prišiel do mesta. Nemal však ani potuchy, kam ide. Vedel len to, že ho niekde čakajú.

Josh sa snažil upriamiť pozornosť na sled udalostí, ktoré ho zaviedli do horiacej budovy, ale čím viac sa sústreďoval, tým bolo všetko nejasnejšie.

Potom sa zjavila Sophie. Joshua najviac trápilo, ako veľmi sa jeho dvojča zmenilo. Keď Sophie chvíľu predtým vošla do doktorovho bytu, chlapec bol celý nadšený... aj keď zmätený. Načo prišla? Ako ho našla? Pomyslel si, že ju určite poslali Flamelovci. Ale na tom nezáležalo – je s ním a pomôže mu priviesť Coatlicue do ľudského sveta, vravel si. To bolo zo všetkého najdôležitejšie.

Jeho radosť však netrvala dlho. Pri pohľade na sestrino správanie sa veľmi rýchlo zmenila na strach, znechutenie a dokonca aj hnev. Sophie mu neprišla pomôcť, ale... no, Josh vlastne ani nevedel, čo chcela. Ohromene sa díval, ako jej aura tvrdne okolo tela na hrozivé strieborné brnenie a ako jeho dvojča bezcitne šľahá krásnu a bezbrannú Coatlicue bičom. Archónkine zmučené výkriky Joshovi lámali srdce, a keď sa otočila a natiahla k nemu ruku, bolesť a zrada v jej veľkých očiach boli preňho priam neznesiteľné. Práve on ju privolal z Ríše tieňov, takže mal jej utrpenie na svedomí. A nemohol jej nijako pomôcť.

Aífa skočila Coatlicue na chrbát a držala ju, zatiaľ čo Sophie ju znovu a znovu udierala tým príšerným bičom. Nakoniec Aífa

vtiahla zranenú Archónku späť do jej Ríše tieňov. Keď Coatlicue zmizla, Joshua na okamih zachvátil obrovský smútok. Chýbal mu len kúsok, maličký kúsoček, aby dokázal niečo výnimočné. Keby sa Archónka mohla vrátiť do ľudského sveta, určite by... Josh prehltol plné ústa dymu s chuťou gummy, rozkašľal sa a začali mu slziť oči. Nebol si istý, čo by Coatlicue spravila.

Dee, nachádzajúci sa dva schody pod ním, sa zvrhol a zdvihol k nemu zrak. Sivé oči mal v šere vytreštené a divoké. „Drž sa pri mne,“ zavrčal a kývol bradou späť k horiacej miestnosti. „Vidíš? Urobili to čo vždy! Flamelovci a ich poskokovia so sebou prinášajú len smrť a skazu.“

Josh znovu zakašľal a usiloval sa nabrať do pľúc čerstvý vzduch. Takéto obvinenia nepočul prvýkrát. „Scathach vrela to isté.“

„Vládkyňa tieňov spravila chybu, lebo si zvolila nesprávnu stranu.“ Dee sa odporne usmial. „A ty si tú chybu skoro zopakoval.“

„Čo sa tam stalo?“ spýtal sa Josh. „Všetko sa odohralo veľmi rýchlo a Sophie...“

„Toto nie je najvhodnejšia chvíľa na vysvetľovanie.“

„Odpovedzte mi,“ dožadoval sa Josh nahnevane a v zadymenom vzduchu zavanula vôňa pomarančov.

Dee zastal. Aura mu žiarila tak jasne, že jeho oči aj zuby vyzerali žlté. „Josh, stačilo pár sekúnd a navždy by si zmenil svet. Chystali sme sa uviesť do pohybu udalosti, ktoré by zo Zeme spravili rajskú záhradu. A ty by si bol nástrojom tejto zmeny.“ Doktor mal odrazu na tvári krutú masku hnevu. „Flamelovci mi dnes prekazili plány. A vieš prečo? Lebo oni a im podobní lepší svet nechcú. Flamelovcom sa darí v tie-

ňoch, prežívajú na okraji spoločnosti a vedú si svoje životy plné tajomstiev – plné klamstiev. Bolesť a núdza iných im dodávajú silu. Veľmi dobre vedia, že v mojom novom svete by neboli nijaké tiene, kam by sa mohli skryť, nijaké utrpenie, ktoré by mohli zneužívať. Nechcú, aby som uspel ja ani ostatní ako ja. A ty si nám pomohol dostať sa azda najbližšie, ako sa nám kedy podarilo.“

Josh sa zamračil a snažil sa v doktorových rečiach zorientovať. Žeby Dee klamal? Určite áno... hoci Josh sa nevedel zbaviť dojmu, že v slovách nesmrteľného musí byť aspoň zrnko pravdy. Ak áno, čo sú potom Flamelovci za ľudia?

„Povedz mi jedno,“ požiadal ho Dee. „Videl si Coatlicue?“

Josh prikývol. „Videl.“

„Pripadala ti krásna?“

„Áno.“ Keď si na ňu spomenul, zažmurkal. Také nádherné stvorenie ešte nikdy nevidel.

„Aj ja som videl jej skutočnú podobu,“ priznal Dee potichu. „Patrila k najmocnejším Archónom. Bola to starobylá rasa, možno dokonca mimozemská, ktorá vládla tomuto svetu v Čase pred časom. Bola vedkyňou a používala takú vyspelú technológiu, že sa nedala odlíšiť od mágie. Dokázala ovládať čistú hmotu.“ Dee si Josha opatrne premeral a pomaly pokračoval. „Coatlicue mohla dnes načisto pretvoriť svet, opraviť ho a obnoviť. Ale videl si, čo jej spravila Aífa?“

Josh sťažka prehltol. Bol pri tom, keď Aífa vyskočila na Archónku a ťahala ju späť k zívajúcemu vstupu do jej Ríše tieňov. Znovu prikývol.

„A videl si, čo jej spravila tvoja sestra?“

„Áno.“

„Sophie ju šľahla bičom. . . no nie hocijakým. Stavím sa, že jej ho dala Perenelle a bol spletený z hadov, ktoré vytiahla z Medúzinyých vlasov. Aj ten najjemnejší dotyk spôsobuje muky.“ Dee sa načiahol a položil chlapcovi ruku na plece. Josh pocítil, ako mu dole ramenom prúdi horúčava. „Sophie je stratená, Josh. Dostala sa hlboko pod vplyv Flamelovcov. Je ich bábkou, ich otrokom. Využijú ju presne tak, ako v minulosti využili mnohých iných.“

Josh prikývol aj tretíkrát. Vedel, že Flamelovci to pred nimi skúšali aj s inými dvojčatami a že tie dvojčatá neprežili.

„Veríš mi, Josh Newman?“ spýtal sa odrazu Dee.

Josh na mága pozrel, otvoril ústa s úmyslom odpovedať mu, ale napokon neprehovoril.

„Á!“ Dee sa usmial. „Dobrá odpoveď.“

„Neodpovedal som.“

„Niekedy je odpoveďou aj ticho,“ odvetil nesmrteľný. „Spýtam sa ťa inak: veríš mi viac ako Flamelovcom?“

„Áno,“ pritakal Josh okamžite. O tom vôbec nepochyboval.

„A čo by si chcel?“

„Zachrániť sestru.“

Dee prikývol. „Pravdaže áno,“ prehodil, pričom sa mu celkom nepodarilo potlačiť posmešný tón. „Ste predsa ľudia.“

„Je začarovaná, či nie? Ako to kúzlo prelomím?“ chcel vedieť Josh.

Mágove sivé oči sa premenili na žltý kameň. „Existuje len jeden spôsob – musíš zabiť človeka, ktorý ju ovláda, čiže Nicholasa alebo Perenelle. Alebo oboch.“

„Neviem, ako...“

„Naučím ťa to,“ sľúbil mu Dee. „Stačí, ak mi budeš dôverovať.“

Kdesi v útrobach budovy sa rozletelo sklo a vydalo tichý, takmer melodický cinkot. Potom teplo rozrazilo dvere nad nimi a schodiskom zavalul prúd vzduchu. Budovou otriasla séria búrlivých explózií a po omietke sa rozbehla pavučina prasklín. Kovové zábradlie bolo odrazu na dotyk príliš horúce.

„Čo tam skladuješ?“ zvolala Virginia Darová zo schodiska pod nimi. Nesmrteľnú lemovala priesvitná zelená aura, ktorá jej dvíhala jemné čierne vlasy z chrbta a pliec ako plášť.

„Len pár drobných alchymistických experimentov...“ začal Dee.

Hromový výbuch zrazil trojicu na kolená. Zo stropu sa zniesli kúsky omietky a schodisko naplnil prenikavý zápach kanalizácie.

„A jeden či dva väčšie,“ dodal.

„Musíme vypadnúť. Celá budova sa zrúti,“ odpovedala Darová. Otočila sa a pokračovala dolu schodmi s Deem aj Joshom tesne za päťami.

Josh sa zhlboka nadýchol. „Môžem cítiť spálený chlieb?“ spýtal sa prekvapene.

Darová sa obzrela nahor na Deeho. „Ani nechcem vedieť, odkiaľ sa ten smrad berie.“

„Veru nie,“ súhlasil doktor.

Keď sa dostali naspodok schodov, Virginia sa vrhla na dvojkridlové dvere, no odrazila sa od nich. Boli zaistené visacím zámkom a cez ich rukoväti bola prevlečená hrubá reťaz.

„Toto na sto percent porušuje protipožiarne predpisy,“ zamrmal Dee.

Virginia Darová prehovorila jazykom, ktorý na americkom kontinente nikto nepoužil už celé storočia, a potom rýchlo prešla späť na angličtinu. „Mohol by byť dnešok ešte horší?“ zahundrala.

Ozvalo sa cvaknutie, sykot a postrekovače zabudované v strope sa prebrali k životu. Trojicu ostriekali vodou a všetko pokryli štipľavo páchnucou vrstvou.

„Asi áno,“ zhodnotila Virginia a zabodla ukazovák Deemu do hrude. „Na Flamelovcov sa podobáš viac, ako si ochotný priznať, doktor. Aj ty so sebou nosíš smrť a skazu.“

„Vôbec nie som ako oni.“ Dee ovinul dľaň okolo visacieho zámku a zovrel ho v pästi. Na prstoch mu zaplápolala žltá aura a stekala na podlahu v dlhých lepkavých prúdoch.

„Myslela som si, že nechceš používať auru,“ ozvala sa Darová okamžite.

„V tejto chvíli je už asi jedno, kto pozná moju polohu,“ odvetil doktor, roztrhol zámok na dve polovice, akoby bol vyrobený z kartónu, a odhodil ho nabok.

„Teraz vašu polohu poznajú úplne všetci,“ poznamenal Josh.

„Prídu si po mňa,“ súhlasil Dee. Potlačil dvere a ustúpil, aby jeho nesmrteľná spoločníčka aj Josh mohli vyjsť von pred ním. Vrhol pohľad na plamene blčiace aj napriek postrekovačom a potom prebehol cez dvere... a vrazil rovno do Josha s Darovou, ktorí zastali hneď za prahom.

„Zjavne sú už tu,“ zamrmal Josh.